

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstrijsko-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za se leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. za mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kakor poština znaša.

Za o z n a n i l a plačuje se od četiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr. če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvole frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. Uredništvo in upravnništvo je v Rudolfa Kirbiša hiši, „Gledališka stolba“.

Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Slovenščina pripoznana kot „sodnijski jezik“ na Koroškem.

V juliju l. l. uročila je posojilnica v Slov. Plajbergu na Koroškem v slovenskem jeziku ulogo pri deželni sodnji v Celovci, da se registruje v združeni knjigi. Z odlokom z dne 11. avgusta 1885 št. 5757, vrnila je pa Celovška deželna sodnja to ulogo, češ, da ni po določilu §. 4. postave z dne 9. avgusta 1854 št. 208 drž. zak. napravljena, t. j. zaradi tega, ker je bila v slovenskem jeziku pisana.

Zoper ta odlok uročila je omenjena posojilnica pritožbo na ministerstvo, katero je sestavil drd. Ivan Dečko v Celji, in ki jo je priobčila „Zadruga“ v št. 10. l. l.

Vsled te pritožbe dobila je sedaj posojilnica v Slov. Plajbergu te dni od deželne sodnje v Celovci naslednji odlok v slovenskem in nemškem jeziku (slovenskega teksta nemam pri rokah):

Z. 9164.

Diese belegte Beschwerde wird zu Folge Auftrages des hohen k. k. Justizministeriums von 24. November 1885, Z. 20.406 und der einschlägigen Verordnung des hohen k. k. Oberlandesgerichtes Graz vom 2. Dezember 1885, Z. 14.107 mit der Eröffnung rückgestellt, — — — dass jedoch in Beziehung auf den Gebrauch der **slovenischen als Gerichtssprache** bei dem genannten Gerichtshofe im Sinne der bestehenden Vorschriften die einschlägigen Weisungen erfolgt sind.

K. k. Landes als Handelsgericht Klagenfurt, am 12. Jänner 1886.

S kratkimi besedami rečeno, c. kr. deželna sodnja v Celovci je po „einschlägigem“ poučevanju visokega justičnega ministerstva in deželne nadsodnije v Gradci došla do spoznanja, da so tudi za njo veljavni ukazi glede rabe slovenskega jezika na Koroškem, in da je slovenski jezik na Koroškem „sodnijski jezik“ (Gerichtssprache).

To je za veljavo slovenskega jezika na Koroškem vevlačno spoznanje deželne Celovške sodnje, in je s tem tudi za Koroško jezikovno vprašanje pri sodnijah definitivno rešeno.

Iz državnega zbora.

Na Dunaji, 4. februarja.

Počasi se giblje parlamentarni stroj. Le po dve seji na teden in še to z jako nezanimivim dnevnim redom. Večinoma prva branja in volitve! Tudi današnja seja bila je skoro popolnem izpolnjena z volitvami državnozbornskega predsedništva. V smislu §. 5 opravnega reda bilo je namreč definitivno za to zasedanje izbrati predsednika in njegova namestnika. Izid volitev bil je že za naprej gotov. Sicer je ta ali oni poslanec pomislil imeti radi visoke starosti sedanjega predsednika dra. Smolke, katera se baje tudi v tem kaže, da ne postopa dovolj energično nasproti raznim „Knotzijadam“ ter z močno roko ne ukroti surovežev na skrajni levici, in zopet drugi so se nekako spodtikali nad osornostjo prvega podpredsednika grofa Riharda Clama, ali naposled so se vendar udali vsi „der zwingenden Nothwendigkeit“, in „Faute de mieux“ ostane vse pri starem!

V današnji seji volila sta se tudi dva važna odseka, šolski namreč in narodno-gospodarsveni. Izmej Slovencev bil je v šolski odsek izvoljen kanonik Klun, v gospodarstveni prof. Šuklje. Marsikomu se bode ta volitev čudna zdela, kajti gotovo je, da bi poslanec Šuklje po svojem strokovnjaškem znanju bolje spadal v šolski odsek, kateri bi moral sestavljeni biti zgolj iz strokovnjakov. V gospodarstveni odsek pa bi bržkone primernejši bil kateri drugi slovenskih zastopnikov, na pr. poslanec Vošnjak, ki doseđaj še ni v nobenem odseku. Tudi parlamentarno delo ima svoja ekonomična načela, zahtevajoča, da se v vsakem slučaju postavi prava moč na pravo mesto. Tega mnenja bila je v tem vprašanju večina naših slovenskih poslancev. Da se je vendar drugače ukrenilo, in kako je prišlo do tega — o tem se pač čujejo razni komentari mej poslanci, kojih pa na tem mestu razpravljati ne morem. Jedne želje vendar ne smemo zakrivati, in ta se glasi, naj g. kanonik v šolskem odseku gleda v prvi vrsti na koristi narodnega šolstva, katere se čestokrat ne ujemajo po vsem z intencijami nemških konservativcev. Le tedaj bode delovanje šolskega odseka uspešno, ako ozirajoč se na konservativne

težnje ob jednom kot ekvivalent dosežemo zakonito veljavo slovenskega učnega jezika na ljudskih šolah po vseh slovenskih pokrajinah. Po tem bode narod naš sodil, je li volitev g. Kluna v ta odsek umestna bila, ali pa kvarna narodnemu napredku!

Proti koncu seje utemeljevala sta dva poslanca svoja samostaina predloga. Dr. Kindermann, jeden najintimnejših prijateljev Knotza in Stracheta, mučil je zbornico s neskončnim govorom, v kojem je dokazoval neizogibno potrebo, da se podržavi česka severna železnica. V svoje dedukcije je upletal malo umestne paralele z nemškim, zlasti pa s saksonskim železničnim omrežjem, in iz vseh besed njegovih zevalo ti je nasproti slepo občudovanje za vse, kar je onostran črno-žoltil mejnikov. Zbornice pa je bila tako nehvaležna, da se je kaj malo brigala za njegove oratorične skoke, celo lastna „claque“, ki je na levičarskih klopih sicer prav dobro organizovana, se ni upala prav na dan, in ko je predlagatelj nehal, dvigne se pristaš nemško-avstrijskega kluba, dr. Schaupt, ter z jako suhoparnimi besedami pove, da on in somišljeniki njegovi sicer ne bodo glasovali proti pretresovanju tega vprašanja v železničnem odseku, da si pa s to formalnostjo nikakor ne nemaravajo, vezati rok za meritorno razsodbo. „Nehvaležnost — plačilo sveta!“

Moravski deželni glavar grof Vetter razvijal in utemeljeval je potem v kratkem, stvarnem govoru svoj predlog, naj se §. 28. državnega zakona v obrambo kužnih živinskih boleznij predrugači in olajša. Njegov predlog izročil se je novoizvoljenemu gospodarskemu odseku.

Konečno je za zabavo utrujene zbornice skrbel znani trifolium Schönerer, Fiegl, Türk. Celo kopo samostalnih predlogov navalili so ti možakarji na mizo ubogemu predsedniku. Nekaj zrna je pač v tej masi, tega ne moremo tajiti. Da se kaj ukrene nasproti sramotnim ilustracijam nekaterih pornografičnih listov, da se odpravijo „pikantna“ poročila o sodnijskih obravnava in da se uredijo inserati, — to vse so stvari, katere se dadó diskutirati. Le način, po kojem nameravajo naši antisemitje priti do tega uspeha, vidi se nam zelo dvojljiv. Drugo pa, zlasti ono, kar se tiče parla-

LISTEK.

Milostiva gospa!

Vi ste Metličanka in jaz kot že dekretiran Slovenje-Bistričan v Metliki moral sem Vam pred odhodom obečati, da Vam nekaj pišem iz svoje nove ali prav za prav iz svoje stare domovine. Že dekretiran Slovenje-Bistričan v Metliki! To je izraz, skovan baš po tistej žensko-naivnej logiki, katere sem se pri Vas navadil in kojoj ste Vi uporabljala, ko ste urejala Svojo narodnost po cis in trans. Le blagovoljno pomislite, milostiva, ko sem Vas jaz v Metliki ali na šetalici do Metliškega mosta večkrat vprašal, kojega rodu ste Vi prav za prav, in ste se Vi nežno nasmehljala ter rekla: „Slovenka sem“. Kadar pa sva prekoračila Metliški most in ko sem Vas, ali že nalašč, ali pa po naključju zopet vprašal, ali ste Slovenka ali Hrvatica, pa ste mi odgovorila: „Hrvatice sem“, ter poudarjala, da ste v Dobovci pri Karlovcu rojena. Jaz sem sicer natančen človek, kakor Shakespearov pogrebec, ki odgovarja Hamletu, da ne koplje groba niti za žensko niti za moškega, marveč za jedno, ki je bila

ženska; a vendar sem Vas pozabil jedenkrat sredi Metliškega mostu vprašati, kaj ste tam nad sredino Kolpe. Da-li ste Slovenka ali Hrvatica? Ali bi se odločila za Ciskulpanijo ali za Transkulpanijo? Sigurno bi Vas spravil v zadrego in Vi bi mi ne mogla družega odgovora dati, kakor da ste „rogoz med dugami“ ali pa negativno, da niste ne bev ne mev, ne tič ne miš, niti drvo niti zemlja, če dovolite, da rabim tako banalne izraze.

Pa jaz Vam naj kaj pišem! Ne vem, ali je bila ta obljuba tako formalno dana in tako formalno vsprejeta, da bi bila nerušljivo pravno veljavna. O tem bi se še dalo prepirati. A jaz nesem tako nespravljiv človek, tako „nemiran duh“, kojega ste me večkrat nazivali; da bi Vam ugovarjal, Vi, milostiva, — tako sodim jaz — ste bolj ognjevit in bojaželjna. Ko ste bila zadnjikrat na veselici Jastrebarske čitalnice, ter tam z gospodično Anko očarala vse občinstvo, ki vaju je nazivalo „lepi Kranjci“, ste se domov vračajoč razprla in posvadila z Vašo lepo tovaršico; in bila moja prizadevanja vaju spraviti in pomiriti, vlsa so zaman. Pa jaz Vam nečem ničesar predbacivati; čast Vam, milostiva, čast gospodičini Anki!

Mais revenons à nos moutons! Jaz Vam naj pišem o svojem potovanju. Dobro. Koga sem obiskal v Karlovcu? Svojega izvrstnega prijatelja in zemljaka g. prof. V.; to je onega gospoda, radi kojega ste se jedenkrat na me srdila, ker ga Vam nesem predstavil na Jelačičevj bašči v Karlovcu, ko smo se radovali tako izborne vojaške glasbe.

A jaz nesem bil nič kriv; profesorji so čudni ljudje, sami separatisti; zakaj pa ni došel k našemu stolu, milostiva?

Ta gospod profesor je še tak, kakor je bil na Jelačičevj bašči; pa dobro misel je vendar le sprožil. Dejal je, da bi bilo dobro, da bi se mi vsi, ki so nam nekđaj tolkle poštene kmetske duri na naše pete in ki smo bili kršteni pod zvonom sv. Jurija na Ščavnici, okraj Gornjeradgonski na Spodnjem Štajerskem, sestali jedenkrat skupaj v našem rojstnem kraju. Izvrstna misel! Bil bi to lep symposian! Na čelu bi nam bil sigurno velečasni g. Davorin Terstenjak, ki je Hrvatom bolj poznat, nego jaz Hrvatcem; potem cela vrsta odličnih svečnikov, profesorjev, odvetnikov, beležnikov, činovnikov, mej temi „the last, not least“ dva spektakularna, izmej kojih sem jeden jaz. Boga mi! Kaj

mentarnih poročil, je naravnost smešno, in zbornica vsprejela je razodetje Schönererjevih nazorov — z občno veselostjo!

Prihodnja seja bode še le prihodnji torek dne 9. t. m. Na dnevnem redu je mej drugim utemeljevanje Coroninijevega predloga o ustanovi posebnega volilnega sodišča, kateremu naj se prepusti razsodba o veljavnosti in ničevosti državnoborskih volitev. Predlog se bode izročil odseku za volilno reformo, kateri se bode volil iz 24 članov.

Deželni zbor kranjski.

(XV. seja dne 16. januarja 1886.)

(Dalje.)

Vprašanje o hranilnih postajah je že v nekaterih nemških deželah praktično rešeno. V dotičnih deželah je po nekoliko občin, v katerih dobijo berači in potujoči rokodelci na račun domovinske občine proti nakaznici občinskega predstojništva toliko jedi, da se jedenkrat nasitijo. Take občine se razglasijo po celi deželi. Vso ljudstvo je opozorjeno na to, da ne da nobemu beraču denarja, ampak vsakemu pokaže, kam se naj obrne. Beračenje po hišah je strogo prepovedano. Ker tak berač ne dobi nikjer denarja, odrine precej, ko se je nasitil, naprej. Skušnje kažejo, da se berači in postopači teh dežel jako boje in da je potepuštvu skoro nepoznano postalo. Pri nas je to drugače. Rafiniran postopač pride v kraj, naberači od hiše do hiše precej denarja in potem razgraja in popija po krčmah. Kadar je vse obral gre k županstvu, najrajši k magistratom v večjih mestih in prosí podpore na stroške domovinske občine. Vsak dan obiše drugo občino, ter z raznimi izgovori izprosi denarne podpore. Pri nas bi se tak delokrog pridjal odgonskim občinam, ki bi se pa vsekako morale pomnožiti. Razume se, da se namen take naredbe brez sodelovanja občanov ne bode dosegal in da je za to treba krepkih občin in največje strogosti.

Kar se tiče delavskih kolonij, ima o tem gospodarski odsek sledeče mnenje.

Nikakor se ne da ovréti trditev, da je delo za delomrzne ljudi največji strah. Dela se nikjer ne manjka, ne tacega, ki ga daje in plačuje država, ne tacega, ki ga dajejo in plačujejo dežele ali velike občine in družbe. Ustanovitev taci posilnih delavnic, kjer bi prostora našli vsi delomrzni ljudje kake dežele, bi požrla velikanske svote. Dela na prostem je dosti. Dežela ima uravnati deroče reke, zasadi kras, osušiti močvirja, graditi in vzdrževati ceste, za kar vse bode treba izdati velike svote. Zakaj bi se ne prisilile trope delomrznih ljudi, mej katere spadajo tudi cigani, h takim delom.

Konečno nasvetuje poročevalec dr. Samec: 1. Poročilo o ciganih vzame se na znanje, pravosodno ministerstvo pa se vnovič naprosi, da blagovoli pri podrejenih sodiščih uplivati na to, da ona pri obsojanji ciganov izrekajo na to, da se izročajo prisilnim delavnicam. 2. Vlada se vnovič naprosi, da popiše vse po deželi se nahajajoče ciganske rodovine in posamezne cigane in dožene njih domovinstvo.

V splošni debati oglašil se je poslanec Hren za besedo in obširno slikal nezgode, katere se gode po ciganih revnemu kmetijskemu prebivalstvu.

Splošne predloge pa bode govornik nasvetoval v podrobnem razgovoru o tem predmetu.

Potem poprime pri glavni razpravi besedo poslanec Pfeifer in pravi:

Mnogo se je že govorilo, ugibalo in sklepalo po raznih zborih, kako se znebiti nadležnih ciganov — do sedaj je vse prizadevanje prazno ostalo; vedno še zdihuje naše mirno prebivalstvo pod ciganskim jarmom. Največ ciganov — kakor razvidim iz izkaza tukajšnjega žandarmerijskega poveljništva in kar znam tudi iz lastnega opazovanja — nahaja se v mojem volilnem okraju, zlasti v Novomeškem, ki je pravi „eldorado“ ciganov. (Dobro!). Po omejenem izkazu so sicer cigani brez premoženja, imajo pa „patente“ za nekoliko izmišljeno obrtnijo, s katero si vsaj navidezno prislužijo kruha, v resnici seveda ne delajo nič; po tem izkazu so: gorenjski in notranjski cigani muzikalični, potikajo se kot godci od sela do sela, mej tem ko dolenski cigani zeló obratjajo konjsko kupčijo, ki jim zlasti ob sojmovih na hrvaški meji napolnuje prazne bisage; te vrste cigani so najbolj nevarni kmetiskemu imetju, kar cela tropa jih pride s sestradanimi konji vred, ki ubogemu kmetu vrtove in košenice popasejo; mej tem pa lazijo ciganski otroci od hiše do hiše moledovaje kruha, krompirja, špeha itd.; čez vse nadležne so pa črno-rujave ciganke, ki se ne pusté z lepo odpraviti — nikdar nimajo dosti, prej so se še zadovoljile s kakšnim čikom, sedaj so že bolj razvajene, zahtevajo cvenk in groš; tudi vedeževajo lahkovernim ljudem, katere na ta način opeharijo za marsikatero srebrno petico. Tako nadlegujejo cigani na deželi ubogega kmeta, katerega položaj, zlasti v samotnem kraju, je silno težaven, odkupiti si mora cigana z vsem, kar ima pri hiši — ako bi ga odgnal, bati se je maščevanja, katero neugasljivo tli ciganu v srci. Pa tudi prve vrste cigani — muzikalični — niso tako pohlevni, tako nedolžni, kakor utegne marsikdo misliti; pod varnim kričom potnega lista (legitimacije) stiskajo in ovohaja vse, kjer bi za cigansko mavho kaj pripravnega bilo — nič ni varno pred njim. Po mojem mnenju se ne bi smel dati potni list nobenemu ciganu, ker ga zlorabijo, da beračijo in vse oblazijo, ter na ta način raznašajo nalezljive bolezni — kakor se je to zgodilo pred par leti v Krški občini, po kateri so s slamo zatrosili cigani bolezen med živino; iz tega obzira in ker so nepoboljšljivi „uzmoviči“ treba je ciganom brez izjeme tudi strogo zabraniti obiskovanje sejmov. Sedaj nastane vprašanje, kaj hočemo s cigani pristojnimi v našo deželo? Kakor proti trtni uši, tako tudi proti ciganski sedaj ni prave pomoči — razen če bi se rabilo radikalno sredstvo, vse cigane iztirati iz naše dežele, kakor se je to zgodilo l. 1744 ob času Marije Terezije in l. 1782 pod cesarjem Jožefom II. Take temeljite rešitve ciganskega vprašanja sicer danes ne nasvetuje gospodarski odsek, vendar pa nekoliko olajšati namerava cigansko breme s tem, da cigane potakne v posilno delavnico — jest sicer „a priori“ nisem proti taki naredbi, imam pa pomislek, da bi se našim poštenim obrtnikom na ta način krajšal zaslužek, na drugi strani pa naši deželi naložilo preveč stroškov, ker so po mojem mnenju vsi cigani zreli za posilno delavnico — cigan ostane cigan. Morebiti bi bilo bolje, če v posilni

delavnici v zavodu Marianum ali Vincentinum odredi in pripravi poseben prostor, poseben oddelek, kamor bi se oddali ciganski otroci, da se tam počé v veronauku in drugih potrebnih znanostih, ker pri svojih stariših na najdejo dobrega izgleda, ampak se le navadijo postavati in lenobo pasti; odrašeni cigani pa naj bi se poslali v Bosno in Hercegovino — (kakor se je nasvetovalo, če se ne motim, v Nižjeavstrijskem dež. zboru) — da bi tam namesto hrabrih sinov naše zveste armade delali in popravljali ceste. (Dobro!) S postavami, kakor so se sklenile leta 1871, 1873 in 1885 proti delomrznim ljudem, katerim pripadajo tudi cigani, bo težko doseči zaželjenega uspeha zlasti ciganom nasproti; sicer se v § 4 poslednje postave lahko in lepo bere, da treba takim postopačem odkazati primernega dela — to ni povsod lahko — kdo bo odkazal primerno delo ciganu na deželi kje v samotnem kraju, kdo se prepiral z lenim ciganom, ki se bode vedno izgovarjal, da ne umeje tega ali onega dela itd. Če bi se pa posrečilo po nasvetu gospodarskega odseka prisiliti cigane k delu na prostem v naši deželi, katerega se nikdar ne zmanjka: imamo uravnati deroče reke, pogojzovati kras, osušiti močvirja, graditi in vzdrževati ceste itd., potem bodo naši volilci nekoliko lahkeje dihali, kar jaz želim iz vsega srca in gotovo vsi moji tovariši. (Dobro!) (Dalje prih.)

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani 6. februarja.

Česki poslanci nameravajo v državnem zboru staviti več predlogov, kako naj bi se poravnal narodnostni prepir na Českem, in dalo večje varstvo narodnim manjšinam, nego ga dajó sedanje zakonske določbe. Tak zakon bil bi posebno potreben za Štirsko, Koroško, kjer se popolnem prezirajo Slovenci, ki so v manjšini.

Vnanje države.

Pri mirovni pogodbi hoče Bolgarija Srbiji pokazati največjo prijenljivost v vseh zadevah, ki se tičejo nasprotstev, ki so navstala p. ed Plovdivskim prevratom. Zlasti v trgovskih zadevah hočejo Bolgari kolikor se da ustreči srbskim željam. V to pa, da bi se Srbiji odstopila le jedna ped bolgarske zemlje pa niti Bolgarija niti Turčija ne bode privolila. Srbski odposlanec je že pri prvi seji sprožil misel, da bi se pri mirovni pogodbi tudi bolgarska unija jemala v poštev. Madjid paša je pa odločno izjavil, da se on o tej stvari ne pogaja s Srbi, kajti ta stvar ni Srbom nič mari. Vsled tega je moral srbski zastopnik obrniti se po nove instrukcije v Beligrad. Tačas je pa že dobil ruski poslanik v Belemgradu nalog, da naj objavi srbskeji vladi, da se pri mirovni pogodbi ne sme razgovarjati o nobeni določbi Berolinske pogodbe. Zaradi tega prišel je Garašanin v velike zadrege in govori se že, da bode odstopil. Novo ministerstvo bode pa nastopilo drugačno vnvanjo politiko.

Proti bolgarsko-turškemu sporazumljenju bode nekda močno ugovarjala Rusija. Po njenih mislih ustvarja ta dogovor realno, ne pa personalno unijo, to je pa proti Berolinski pogodbi. Rusi ne marajo, da bi se Berolinski dogovor kaj premenil v prid Bolgarov, dokler vlada knez Aleksander. Rusi so na Balkanu že podkopavali stališče knezu s tem, da so bolgarskemu narodu pravili, da bode knez dosegel le personalno, Rusija bi pa re-

Dalje v prilogi.

sem izrekel? Pravi pravcati spectabilis, ki stanuje tam doli v Požegi, se bo razkoračil, to čitajoč. Čast mu; jaz ga ne poznam osobno, pa povedati sem mu že hotel, da mu zdaj, ko je postal „sovjentnik sudbenog stola“ ne pristaje več oni naslov in če neče odstopiti prostovoljno, ga bomo mi drugi spectabilisi eksproprijirali iz vseh pravic do tega naslova; in on bo platil stroške.

Milostiva! Kam sem zabredel? To Vam ni ugodno in jaz že vidim Vaš lep obraz, kako se začinja temniti, Vi sicer niste prevzetna in za Vas bi bili slabo oni stihii uporabljeni, koji so se mi tako priljubili, da jih večkrat recitujem. Skoval jih je nek dovtipnež, na gospodičino, ki ne biva, Bog ve kje na Kitajskem. Glase pa se:

Tak je krasna, tak je mila,
Kot bi rožce dihala,
Samo da b' tak prevzetna ne bila,
Tak nosa ne vihala.

Milostiva! Gotovo niste užaljena, da sem jih zdaj citoval. Vi te gospodičine niti ne poznate.

Ko sem se na Karlovškem kolodvoru poslovil od svojega prijatelja in sem svojo bundo bil težje spravil v kupé, nego samega sebe, sem se stisnil v

kot ter premišljeval sem ter tja. Večkrat ste mi bila Vi, milostiva, pred očmi in spominjal sem se, kako sem Vas včasih dražil. Vi ste sedela na klopi in gledala v Svoje pletenje. Vaši lepi, plavi lasje so se Vam često razlili po čelu in silili Vam celo v Vaše oči; a jaz sem jih malo razongavil ali prav za prav še bolj uneredil. Vi ste povzdignila glavo, ste malo pomajala, me tudi hotela udariti po drzovitem prstu; potem se Vam je naredila jamica na lici — Vi že veste, na kateri strani — Vi ste me pogledala ter konečno rekla: „Ne budite tako zločest; ja se srdim.“ A srdila se ipak niste; hvala Vam zato. Vi ste mi vendar bila zmirom prijazna.

Ko sem dospel v Zagreb, sem uvidel, da ste Vi pravo pogodila, ko ste mi dejala, naj v petek ne odpotujem. Človek Vas glede Vaših svetov ne sme prezirati. Hotel sem v Zagrebu v gledališče, da si tako večer prikrajšam. Kaj se mi je reklo? „Kod nas nima v petek kazališta“ — tako so mi dejali. Jaz sem bil malo srdit, ker Vas nesem ubogal in radi tega sem se ulegel že ob 8. uri v posteljo, misleč, da me bo morfej potolažil. Varal sem se. Čast hotelu in postelji! A očes nesem za trenutek zatisnil.

Drugo jutro se odpravim zgodaj na kolodvor, da se popeljem tja

„na Gorenjsko
In na Ober-Štajersko“

kakor pesem pravi. Milostiva! Vam je znano da se me včasih lenoba polasti; tisti petek je bil tak dan.

Jaz še najinemu prijatelju g. K. v Brežicah nesem naznanil, da se vozim in kedaj se vozim mimo. Moral bom to opravičiti. Ali kako neprijetno družbo sem imel do Zidanega mosta! Konkdukter posadil je v moj kupe dva commis-voyageurs; če me vse ne moti, sta bila semitskega rodu; tudi njijina zgovernost je to razodevala, blebetala sta, kakor je pri takih ljudeh navadno, „de omnibus rebus et quibusdam aliis“; najpred o železnicah in voznih redih, potem sta se spravila na gospodarstveno polje ter govorila o carini in tarifih, potem o politiki, o hrvaških, kranjskih in jugoslovanskih razmerah, o zunanji politiki, o Ameriki in slednjič — sta se v ognjevitih besedah togotila o grdem vremenu. Bogu bodi potoženo! Jaz sem bil žrtva te zgovernosti in sem se zavijal v svojo bundo kakor eskimo, da ne bi nič čul; sopotovalca se pa nesta

alno unijo, ako se sedanji bolgarski vladar zameni s kom drugim. Sedaj je pa knez sam dosegel skoro popolno realno unijo in Rusija ne more več s tem delati proti njemu, zategadelj pa hoče, kolikor se da na konferenci razrušiti bolgarsko-turško sporazumljenje. Novi dogovor pa tudi močno pomanjšuje ruski upliv v Bolgariji, kajti sedaj bode knez pred vsem navezan na Turčijo. Rusija bode zatorej napela na konferenci vse sile, da njen upliv popolnem ne zgine z Balkana. V pogodbi se ničesar ne določuje, da bi turške čete zasele Burgas in da bi se knez imenoval turškim maširjem. Te dve določbi sta se najbrž izpustili, ker so ja že naprej ruski listi porabljali proti knezu. Iz vsega je vidno, da knez Aleksander deluje v vsem proti Rusiji, v neslovenskem zmislu, kajti Nemeč po rodu, ne more imeti pravega čustva za Slovanstvo.

Tudi napredna stranka v Srbiji ni nič prav zadovoljna z vlado. To se je pokazalo pri obnem zboru delničarjev tiskarne napredne stranke, v kateri se tiska vladni organ „Videlo“. Vlada je za tiskanje tega lista še na dolgu 10.000 dinarjev. Zbor je sklenil, da se list ne bode tiskal, dokler se ne poravnajo dolg, ko bi vlada tudi za naprej tisk sproti plačevala. Posebno hudo je vlado napadal bivši minister Rajović. Predsednik bi šil minister Radović mu je moral odtegniti besedo. Da bi se list še dalje tiskal, za to sta bila le minister notranjih zadev Marinković in še jeden drug delničar. „Videlo“ tedaj neha izhajati s koncem januarja po pravoslavnem koledarju. — Iz Požarevca, Šabavca in Valjeva odposlalo se je moštvo prve rezerve v Jagodino, Aleksinac, Niš, Leskovac in Vranjo. Sedaj se po celi deželi zbira druga rezerva. — Srbija je odgovorila na kolektivno noto velevlavstij, da jo jemlje na znanje, a misli, da jej ne pristaja spuščati se v pretresovanje iste, ker imajo sklepi vlastij definitivni značaj. Odgovor ni posebno jasein, a vidi se, da v Belemgradu za svete velevlavstij nemajo popolnem gluhih ušes, kakor v Atenah.

Kakor zatrjujejo privatna poročila iz Aten, grška vlada nena takega veselja začeti vojne, kakor se kaže. Želi samo, da bi jej velevlavstij zabranile s svojimi ladijami začeti vojevanje, da bi se potem pred narodom lahko izgovarjala, da bi se bila potegnila z vso silo za grške koristi, a so jej velevlavstij zabranile. Proti velevlavstij se veda se ni upala začeti boja.

Nek poljski list ve povedati, da so se v južni Rusiji popolnile štiri divizije. Vsak batalijon se je pomnožil za 750 mož. Zaukazala se je osnova vojnih sodišč. Ti ukrepi so jako pomenljivi, kajti kaj takega se zgodi navadno le pred kako vojno. Ta vest se nam ne zdi prav neverjetna, temmanj ker prihaja iz poljskega vira, torej iz vira o ruskih zadevah nezaveseljivega.

Francoska zbornica je sklenila, da se prodado krnini dijamanti ter se s skupilom osnuje penzijski zaklad za delavce. Temu je ugovarjal monarhist Lanjuinais, kajti po njegovih mislih republika itak ne bode dolgo obstala.

Kakor je znano, se na Angleškem novi ministri morajo dati znova voliti v parlament. Gladstone je že poslal pismo svojim volilem v Midlothianu, v katerem se do njih obrača, naj ga zopet volijo. V pismu poudarja, da bode nova vlada se prizadevala natančno se poučiti o socialnih razmerah na Irskem, zlasti o uzrokih storjenih zločinov, izvajanje pogodb, o uplivi nizkih cen na kmetijstvo in o osobnej svobodi. Dokler ni vlada o vsem tem dobro poučena, ne more ukrepati o irske politiki. Vlada bode vestno preudarjala, bi li ne bilo dobro, da bi se kako drugače skušale zboljšati razmere na Irskem, kako bi se kaj trajnejšega doseglo kakor se je z novim zakonodajstvom za zatiranje zločinov. Vlada dobro ve, da ta njena naloga ni lahka, ter se dobro zaveda svoje odgovornosti, a zaupa na velika načela, kateri jo bodo vodila pri

nič ženirala. Nehoté sem se spomnil Heinejevih besed:

Vom Katheder schwatzte herab der Professor,
Er schwatzte und ich schlief gut dabei ein;
Doch hätt's mir behagt weit tausendmal besser
Bei seinem holdseligem Töchterlein.

Žida nista bila profesorja, nista govorila „ex cathedra“; jaz tudi spati nesem mogel, a to mi, milostiva, verujete, da bi mi bilo ljubše, da sedite Vi zraven mene, da delate jamico na obrazu, da me pogledujete ter zmirom ponavljate: „Ne budite zločest; ja se srdim“.

Stopraj na Zidanem mostu sem se oprostil teh sopotovalcev, ko mi je iznenadoma prišel nasproti moj prijatelj iz dijaških časov, s kojim sva se do Laškega trga skupaj vozila. V Laškem trgu sem izstopil, da pozdravim svoja prijatelja g. C. in dr. K.

Milostiva! Vi se ne boste srdila, da sem jima pokazal Vašo sliko, kojo sem pri sebi imel. H kratu se jima je izvil pomenljiv „ah“ iz ust.

Tega bi Vam sicer ne smel povedati, ker jeden izmej njiju je že oženjen. Drugi pa tudi ni take naravi, da bi si postavil gaslo: „mon coeur aux dames“.

njenem delovanji. — Novi ministri so vzeti večinoma iz radikalne stranke. Dva ministra, John Morley, irski državni tajnik, in Charles Russel, generalni pravnik, sta jako prijazna Ircein. V novem ministru pa pogrešamo Dilkeja, kateri je jako delavna moč in jeden največjih vodij radikalcev. Tega moža dolže, da je imel znanje z neko omoženo žensko, katera je sedaj tožena zaradi prešestva. Ker na Angleškem javno mnenje take stvari jako strogo sodi, ga Gladstone ni mogel poklicati v ministerstvo.

Dopisi.

Iz Pulja 4. februarja. [Izv. dop.] „Slov. Narod“ priobčil je v treh svojih številkah jako obširen in korenit dopis o položaji v Trstu. Dopisnik izrekel je svoje priznanje, oziroma soglasje z nazori, koje sem jaz izjavil v jednej številki rečenega lista glede na izvršene mestne in deželnozbornske volitve. Odkrito povem, da me je to priznanje uprav razradostilo; zato pa bode izrečena najpristrčnejša hvala nepoznanemu mi dopisniku.

Da me pa kdo krivo ne umeje, izjavljam tu očitno, da me to priznanje ne veseli radi tega, ker ga znabiti zmatram za kakovo pohvalo svoje osebi, ne, toliko domisljivosti nemam, da bi bil kdaj mislil, da sem razborit slovensk politik, ali celo pisatelj. Pr prost človek sem, kakor jih na milijone po svetu okolu leta. To kar rečem prihaja mi v priprostih besedah — včasih znabiti tudi s kakim slovnim pogreškom — naravnost od srca. Sofistika mi je nepoznana stvar. Jedino, na kar sem ponosen in kar polni vso mojo dušo, je zavest, da sem sin zatiranega, preziranega in od naših merodajnih gospodov tako malo cenjenega naroda slovenskega. Do tega naroda veže me brezmejna ljubezen. Zato pa glasno in veselo pozdravljam vsak pojav slovenske vzajemnosti; veseli me, ako vidim, da je slovenski svet jednega duha in jednacih mislij, ako je treba braniti četudi najnezatnejšo pozicijo. Da pa je Trst jedna najvažnejših naših pozicij, ne bode nikdo tajil, važna posebno zato, ker tu nismo samo stražarji naše narodne svobode, ampak tudi prvoboritelji slavne habsburške dinastije. —

Kot tak pojav blagega soglasja mej nami vidi se mi dopis iz Trsta v „Slov. Narodu“ in zato, jedino zato, sem ga prav iz srca vesel. Prepričal me je, da mej nami ga ni različnega mnenja, glede poti, po kateri je hoditi nam Slovincem in tudi cesarski vladi na Primorskem, da bode jedenkrat konec razmer, ki so v veliko kvar celej monarhiji in narodu slovenskemu in v obče mestu Tržaškemu posebe.

Dopisnik Tržaški in pa samo vrl slovensk rodoljub, on je tudi pristen, naidušen Avstrijec. Kakor mi vsi, tako tudi on stavi avstrijsko korist in avstrijsko idejo na prvo mesto. To je treba vedno in vedno ponavljati, faktum ta moramo pri vsakej priliki poudarjati, da se bodo merodajni krogi uverili, da smo mi faktor, katerega nobena avstrijska vlada pogrešati ne more, da bodo uvideli, da se morajo tu doli le na nas zanašati z mirnim srcem in za vse slučaje. Ako bo vlada slušala take glasove, informovana bode izvestno vse drugače, nego do sedaj.

A indiskretnost proti Vam, oziroma proti Vašej sliki rodi indiskretnost proti prijateljema à peu près tako, kakor smo včasih čuli v Metliški Čitalnici pevati:

Trtica rodila
Grozda dva,
Grozda rodila
Barileca dva,
Barileca rodila
Glažka dva,
Glažka nar'dila
Prijatelj dva.

Draga prijatelja mi tega sigurno ne bosta zamerila.

Po kratkem prestanku sem se usedel zopet v hlacon in oddiral; — snežilo je tako, kakor da bi v oblakih šarpije cesali in na nas metali. V takem vremenu došel sem v svoje stanje, kjer sem zdaj — v Slovensko Bistrico.

Za danes končam; če bosta mi prijazna Vi in gospod urednik, bom Vam zopet kaj pisal.

Da se mi pa ne srdite, Vam poljubim roko ter ostanem

Vam udani

A. B.—n.

Slovenska Bistrica januarja meseca.

Z jednim stavkom me pa je velecenjen in nepoznani prijatelj vender-le spravil v zadrego: odgovor na marsikatera, Tržaške razmere tičoča so vprašanja prepušča poleg slov. občinstva tudi meni. Za Boga, je li mogoče povedati več, nego ste povedali Vi, je-li mogoče govoriti jasneje, nego ste govorili Vi?! Povedali ste dovolj in pokazali se izbornega poznavatelja razmer in osov v Trstu. Da bi le hoteli dotični, koje to v prvi vrsti briga obilne Vaše podatke študirati in od Vas rečeno tudi uvaževati!

Želja nas vseh je, da bi slavna vlada slednjic previdela, da se je motila, da je bila na krievci pot. Ako bode prišlo spoznanje, mislimo, da tudi na poboljšanje ne bodedo dolgo čakali. Strojeno zmoto pripoznati, ni nikaka sramota.

Iz Trsta 4. februarja. [Izv. dop.] „Tržaški Sokol“ imel je pretekli ponedeljek svoj letošnji veliki ples v dvorani „Slovenske Čitalnice“, katera je bila v ta namen okrašana z zastavami slovenskimi. Dasi je bilo proti večeru vreme neugodno in stabila še dva druga plesa isti večer, došlo je vender mnogo in jako odlične gospode, zastopan bil je cvet krasnega spola v najelegantnejših toaletah. Prvo in drugo četvorko, katero je Sokol g. Viljem Fabija ni prav izvrstno vodil, plesalo je 120 parov, tretjo četvorko proti 4. uri zjutraj pa še 96 parov, ker je najboljši dokaz o mikavnosti zabave. — Veselilo nas je, da smo videli starosto Sokola v društveni obleki, česar pri njegovem predniku nikdar zapazili nesmo. Imel je sicer sokolsko opravo, a oblekel je nikdar ni. Zatorej kličem: Živio starosta „Sokola“ g. Josip Mankoč!

Sokolov ples bil je najsijajnejši mej vsemi plesi slovenskih društev v Trstu. V tekočem predpustu priredi „Sokol“ še jednak ples in to bode na pustni torek v 9. dan marca, tudi v Čitalnici. — „Tržaški Sokol“ imel je 24. m. m. svoj peti redni občni zbor, o katerem pa Tržaški slovenski listi trdovratno molče, dasi bi se vender spodobilo, da se nekoliko bavijo z društvenim življenjem. Menda izvira to molčanje iz tega, ker je v odbor izvoljen gospod, ki dotičnim gospodom ni posebno po godu. Izvoljeni pa so bili gg.: Josip Mankoč starosto; Ivan Bunc podstarosto; Josip Drašil tajnikom; Anton Žiberna blagajnikom, Ivan Dolinar, Franjo Juamo, L. Furlan, Vekoslav Kalister, Martin Kržé odborniki. Na zdravje!

D-1.

Iz Vipavske doline 3. svečana. [Izv. dop.] Celo časopisi, kakor naša „Soča“ tožijo, da so koledarji in pratike polovico svoje vrednosti izgubile, odkar nam lažnjivo vreme naznanjajo, in le svetnike in poste na pravi kraj stavijo. Pretekla je jesen, dež za dežjem, spomlad je tukaj, in naš vinogradnik ima še vse delo pred seboj. Kakor neugodno vreme, tako našega posestnika tlači nerodna prodaja domačega vina, čeravno mu je različna cena mej 14 do 18 gld Hl., zarad konkurencije inostranske robe iz takšnih krajev, kjer se dopušča vsako vinsko tekočino neomejeno prosto prodajati, bodisi pridelek naraven, ali ne. Tedaj v resnici: na jedni strani lažnjivo vreme, po drugi strani lažnjivi nenastljivi židi, v sredi si pa pomagaj v treznosti vseh svetnikov! To so res žalostni ničvredni koledarji našim ubogim vinogradnikom. V koledarskem letu je naša deželna vlada odločila tudi svoj predalček tega meseca prosilcem, ki imajo srce, sposobnost, in razum prevzeti vodstvo na Goriški kmetijski šoli slovenskega oddelka. Ali se nam bode tudi v tem po židovsko ustreglo? Ostaje nam sicer pomislek jednega leta, češ: „chi va piano, va sano“, dobro, a tudi pregovor nekaj velja: „plus valet favor judicis, quam lex codicis“. Naš kmetijski vodja naj bode neodvisen narodni domačin, ki razmere podnebja pozna, govornik dvojih jezikov kot Aron, in ne à la Mojzes, ker zraven mesa, vodja v Gorici tudi s hudobnimi duhovi podnebnimi vojsko ima. Mi Vipavski kmetovalci sicer prav malo iz Goriške šole učenosti in prakse zajemamo, kar smo si v tem pridobili, se imamo većinoma izvrstnemu vodstvu Slapske šole zahvaliti. Spregovoriti sem pa hotel, ravno na prvi lepi dan svečana, naj bi saj sv. Blaža blagoslov razsvetil pratikarjem pravo proroško pot, in olajšal vinogradnikom njih čela pot, še pa naposled blagoslov spodleti, bom plakal vse postne dni.

Domače stvari.

— (Presvetla cesarica) odpelje se danes zvečer ob 7. uri 45 minut z Dunaja. Skozi

Ljubljano peljala se bode jutri zjutraj po 5. uri, ter dospe ob 8. uri v Miramar. Po izrecni želji cesarice ne bode nikjer vsprejema.

— (Domoljubno darilo.) Znani rodoljub gosp. Ivan Vilhar v Ljubljani podaril je „Narodnemu domu“ 300 gld. Slava mu!

— (Osobne vesti.) Deželni odbor Goriški imenoval je Karola viteza Doljaka vodjo deželne pisarnice, Ernesta Klavžarja pa asistentom v deželni pisarnici. — Ivan Milovčik, sodnijski pristav v Kanalu, premeščen je kot pristav k deželni sodnji v Trst.

— („Laibacher Wochenblatt“) ima v svoji današnji številki notico z naslovom „Landesgeschenk“, v katerej milo toži in še mileje zabavlja, da je deželni zbor deželnemu odboru dal pooblastilo, da sme „Igrišče“ za primerno ceno „Glasbeni Matici“ in „Sokolu“ prodati. Igrišče da je na potu, da se mesto ondu ne bode moglo razširiti, ter nova ulica narediti do Tržaške ceste. Tudi mi nismo neprijatelji, marveč iskreni zagovorniki razširjenja mesta, mislimo pa, da predno se bode okolu Igrišča začelo mesto širiti, bode še mnogo vode odteklo po Ljubljani in treba bode še marsikaterega nujnejšega dela. Tako na pr. bil bi skrajni čas, da bi se storili potrebni koraki, da se „tandem aliquando“ razsvetli Luckmanova hiša, da se kakor hitro možno vsaj odpravi dvoriščno obzidje, ki kazi vso ulico in niti Luckmanovi hiši ni v posebno krasoto. Kdor je letošnjo zimo hodil po tej ulici, prepričal se je korenito, kako nevarna je ondu pasaža, posebno, kadar prihajajo vozovi z ledom obloženi in drugi težki tovari. Gospodje Wochenblattovi gotovo ne bodo ugovarjali, da je baš ob Luckmanovi hiši najživahnejši promet, ki se z onim v Gradišči niti primerjati ne da, torej potreba pereča, da se ulica razširi. „Hic Rhodus, hic salta!“ — Kar se pa tiče drugih opazek, moramo nemški gospodi povedati, da je jako smešno govoriti o darilu, ko še kupnina ni določena in da bi bilo prav umestno, ko bi gospodje svojo narodno mržnjo malo bolj zakrivali. Ker pa tega ne zmorejo, bi radi očrnilo delovanje „Glasbene Maticice“ in „Sokola“ in pišejo o teh društvih, kakor bi bili na robu propada. In vender je vsakemu znano, da ima „Glasbena Matica“ mnogo nad sto učencev, da od leta do leta napreduje, da je to prvi glasbeni zavod v deželi, kateri bi morali i Nemci podpirati, ako so res za umetnost tako uneti, kakor prepogosto deklamujejo. „Sokol“ je pa še pri vsakem javnem nastopu pokazal, da dalje nadkriljuje nemške turnarje, ki si v Ljubljani javno niti nastopiti ne upajo.

— (Vest) se širi po Ljubljani, da se za mesto kranjske hranilnice ravnatelja, ki bode po umirovljenju g. cesarskega svetnika Janežiča izpraznjeno, poganjata gg. dr. Suppan in dr. Schaffer. No, mogoče je vse, časa imata tudi oba dovolj. Bojimo se pa, da ko bi dr. Suppan dobil omenjeno mesto, bi potem nikogar ne bilo, ki bi hotel prevzeti že „a priori“ izgubljene pravde proti „Slovenskemu Narodu“. Dr. Schafferja bi seveda tudi v tem oziru ne pogrešali.

— (Pogreb) v Šent Vidu pri Celovci umrlega J. Justina je jutri popoldne ob 5. uri s ko lodvora Rudolfove železnice.

— (Jurčičevi zbrani spisi.) Odbor za Jurčičev spomenik, ki je izdavat začet Jurčičeve zbrane spise, dogovoril se je z upravnim odborom „Narodne tiskarne“, da prevzame „Narodna tiskarna“ založitev in skrbi za daljno izdavanje Jurčičevih spisov proti temu, da se od dobička, kateri bi končno preostajal, izroča gotov del za Jurčičevo ustanovo. Ob enem se je določila cena za vse že tiskane zvezke po 60 kr. za zvezek. Tekom tega leta pa se imata tiskati in izdati še dva zvezka, 6. in 7. Vse čestilce Jurčiča, neumrjočega našega pripovednika, znova vabimo, da naj si omislijo, ako jih še niso naročili, njegova dela ter tako pripomagajo k izdavanju ostalih spisov, ki utegnejo obsezati še 8 do 9 zvezkov. Uredbo za natisk bode, kakor dosle, oskrboval g. prof. Levec. Jurčičevi spisi prodajajo se v „Narodni tiskarni“, katera bode tudi rada ustrezala vsem vnanjim naročilom po pošti. Elegantno vezani zvezki po 1 gold. Poština za posamične zvezke 10 kr.

Upravni odbor „Narodne tiskarne“

— (Filharmonično društvo) ima jutri zvečer ob 7. uri v redutni dvorani svoj prvi letošnji „Kammermusik-Abend“. Na programu so tri

točke (Haydn, Spohr, Beethoven), katere izvajajo gg. Gerstner, Pfefferer, Moravec, Luka in Zöhrer.

— (Natakarji in markêrji Ljubljanski) imajo v 16. dan t. m. tudi svoj ples. Znamenito je, da se ti gospodje neso toliko ponižali, da bi bili izdali slovenska vabila. „Schärfere Tonart“ prodira je torej tudi že v te kroge. Čujemo, da se slovenski natakarji in markêrji zaradi tega plesa ne udeležijo.

— (Vrtec. Časopis s podobami za slovensko mladino) ima v 2. številki naslednjo vsebino: Snežni kralj. Pesen. Fr. Krek. — Povest o Ivanki. (Iz češčine preložil R. K.) — Po zimi. Pesni. A. Pin. — Cigani (s podobo.) I. T. — Babica. Lavra Natalija. — Pisma mlademu prijatelju. — Cerkev sv. Nikolaja v Krestenici. P. Medvešek. — Listje in cvetje. — Vrtec stoji za vse leto 2 gld. 60 kr., za pol leta 1 gld. 30 kr.

— (Redka stava.) Pod tem naslovom priobčili smo nedavno notico, ki je baje uradnika, ki se s številkami peča i. t. d., neprijetno bola. Da se ne bode nikdo po krivem dolžil, izjavljamo, da rečene novice g. Čamernik ni pisal, niti nam povedal. Pak mirna Bosna!

— (Vabilo k veselici,) katero priredi narodno bralno društvo v Borovnici, dne 21. februarja t. l. v prostorih g. Lovro Verbiča s sledečim sporedom: 1. Petje. — 2. Šaljiva tombola. — 3. Komični prizor. — 4. Godba in ples. — Igral bode kvintet dobro izvežbanih godcev. — Ustoppina za ude 30 kr., z družino 60 kr., za neude 40 kr. z družino 80 kr. — K obilni udeležbi vabi odbor.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“.

London 6. februarja. Earl Aberdeen imenovan podkraljem irskim. „Daily News“ omenjajo govornice, da bode Granville tajni kancelar ter portfelj kolonij prepustil Roseberry-ju, Dilke pa bode ustopil v kabinet kot minister vnanjih zadev.

Beligrad 5. februarja. Ker Madjid-paša nema pooblastila, se bodo mirovna pogajanja šele čez osem dnij pričela.

Pariz 5. februarja. Kakor se zagotavlja, zmatra skrajna levica predlog, da bi se principi iztirali, neumestnim. Verjetno je torej, da se bode predlog umaknil. V Saint-Quentinu nabralo se je večeraj zvečer veliko delavcev, ki so delo ustavili. Žandarmerija je bila prisiljena, razgnati množico. Štrajk narašča.

Saint-Quentin 5. februarja. Po noči in dopoldne bilo je vse mirno, opoldne pa so štrajkajoči delavci razbili okna in vrata pri tovarnah. Na večer se je bati novih izgredov.

Poslano.

Bolezni vsake vrste, zlasti bolezni živcev, padice, bolečine v želodcu, nervozno šumenje po ušesih, trganje po ušesih, slab posluh, glavobolje, migrene, bledice in mrtvice ozdravlja pa racionalnej zanesljivi metodi. Pri bolnih na pljučah in nadešljivih dosežemo v štirih tednih čudovite vspehe. Prosimo obširno poročilo poslati nam s pridejano marko za odgovor. (708—10)

Privatna klinika „Freisal“ v Solnogradu (Avstrija).

Tujci:

5. februarja.

Pri **Stenu**: Ulman z Dunaja. — Gulich iz Trsta. — Palloš iz Celja.
Pri **Moschel**: Moschel z Dunaja. — C erwiakowsky iz Gorice. — Steiner z Dunaja. — Hauff iz Kočevja. — Falk, Eckstein, Preglhof z Dunaja.

Umrli so v Ljubljani:

2. februarja: Fran Marovt, hišni posestnik, 78 let, Kravja dolina št. 4, za plućnico.
4. februarja: Rozalija Kranjc, železniškega čuvaja hči, 7 mes., Sv. Martina cesta št. 1, za božjastjo.
5. februarja: Josipina baronovka Paumgarten, 82 let, Sv. Florjana ulice št. 14, za starostjo.
V deželni bolnici:
3. februarja: Urša Ocvirk, gostija, 70 let, za vodenico.
4. februarja: Anton Belar, dninar, 22 let, za sprednjem mozga.

Meteorologično poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Vetrovi	Nebo	Mo-krina v mm.
5 febr.	7. zjutraj	733.20 mm.	-5.8° C	sl. svz.	jas.	0.00 mm.
	2. pop.	733.55 mm.	2.0° C	z. svz.	jas.	
	9. zvečer	735.05 mm.	-2.8° C	sl. svz.	obl.	
Srednja temperatura — 2.2°, za 1.6° pod normalom.						

Dunajska borza

dné 6. februarja t. l.

(Izvirno telegrafično poročilo.)

Papirna renta	84 gld.	20 kr.
Srebrna renta	84	45
Zlata renta	112	70
5% marcna renta	101	40
Akcije narodne banke	871	—
Kreditne akcije	298	90
London	126	50
Srebro	—	—
Napol.	10	03
C. kr. cekini	5	94
Nemške marke	62	—
4% državne srečke iz l. 1854	250 gld.	123
Državne srečke iz l. 1864	100 gld.	170
Ogrska zlata renta 4%	101	40
„ papirna renta 5%	93	50
5% štajerske zemljišč. odvez. oblig.	104	—
Dunava r. g. srečke 5%	100 gld.	116
Zemlj. obč. avstr. 4% zlati zast. listi	125	25
Prior. oblig. E. izabetine zapad. železnice	116	—
Prior. oblig. Ferdinandove sev. železnice	105	75
Kreditne srečke	100 gld.	177
Rudolfove srečke	10	19
Akcije anglo-avstr. banke	120	112
Tramway-društ. velj. 170 gld. a. v.	205	—

V „NARODNI TISKARNI“ v LJUBLJANI

je izšla knjiga:

Knez Serebrjan.

Roman. Spisal grof A. K. Tolstoj, poslovenil J. P. — Ml. 8°, 609 strani. Cena 70 kr., po pošti 80 kr.

Išče se

mož ali ženska,

ki posodi na hišo v mestu 2800 gld. po 5% obresti, poleg tega pa ima veliko stanovanje in vrt, gospodari po hiši in vsprejema dohodke. — Natančnejše pove iz prijaznosti upravištvo „Slovenskega Naroda“. (71—1)

Občinski tajnik,

vešč popolnem slovenskega in nemškega jezika, izveden v občinskih zadevah, vsprejme se pri podpisnem uradu. Ponudbe pisмено, če mogoče s pričali sposobnosti, naj se dopošljejo do 1. marca t. l. Pogoji izvedó se pri podpisnem uradu. Pri konstatirani sposobnosti vsprejetega zna se združiti s to službo služba blagajnika Postojinske jame.

Županstvo v Postojini,

dné 1. februarja 1886.

(72—1)

J. Vičič, župan.

Posredovalec ženitve

se išče.

Ponudbe do 10. t. m. na upravištvo „Slovenskega Naroda“ pod B. 150. (76—2)

Piccoli-eva esenca za želodec

katero pripravlja G. PICCOLI, lekar v Ljubljani.

Ozdravlja kakor je razvidno iz zahvalnih pisem in zdravniških pričeval bolezni v želodcu in trebuhu, bodeenje, krč, želodečno in premenjavno mrzlico, zabasanje, hemeroidje, zlatenico, migrene itd. in je najboljši pripomoček zoper gliste pri otrocih.

Pošilja izdelovatelj po pošti v škatljicah po 12 steklenic za 1 gld. 36 novc. Pri večem številu dobi se primeren odpust.

(318—42)

Cena steklenic 10 novo.

Bolehajoči za

plućnimi, prsnimi, vratnimi boleznimi,

sušice in naduho se opozarjajo na zdravniško preskušeno in s tisočimi dokazi potrjeno zdravilno moč zdravilne rastline, katero sem jaz našel v sredi Rusije in se imenuje po mojem imenu „Homeriana“. Knjižuro o tem pošlje se zastoj in franko. Zavitek „Homeriana“-čaja s 60 grami teže, zadosti za dva dni, velja 70 kr., in ima kot znamenje pristnosti imenski pošk mojega podpis — Paul Homero. — Pristno se dobiva samo pri meni. Zaloga v Ljubljani pri gospodu lekarji G. Piccoli. Svarim pred nakupom nepristnega „Homeriana“-čaja, katerega ponujajo druge trdke.

Pavel Homero v Trstu (Avstrija), iznajditelj in pripravljavec

edinu pristne „Homeriana“-rastline. Zahvala. V interesu vseh bolnih na plućah izrekajo podpisani gospodu Pavlu Homero v Trstu (Avstrija) dolžno zahvalo za pomoč v težki pljučni bolezni, kajti ozdravili so z rabljenjem po njem iznajdene in po njem imenovane „Homeriana“-rastline.

Karol Wagner v Inomostu, Vseučilišna cesta št. 32 na Tirolskem (Avstrija).

Fran John v Bodenbachu 110 na Českem.

Jarj Stüeckl v Hernalsu pri Dunaji, Otta-Kringerstrasse 60 (Avstrija). (73—1)

Umetne (50—4)

zobe in zobovja

ustavlja po najnovejšem ameriškem načinu brez vsakih bolečin ter opravlja plombovanja in vse zobne operacije

zobozdravnik A. Paichel,

poleg Hradskega mostu, I. nadstropje.

Različne lepe maskne obleke

popolnem celotne, izposojujejo se prav ceno ves pustni čas vsak dan, tudi na večer, (80) na Sv. Jakoba nabrožji št. 45, prtilično.

Hiša

stoječa na glavnem trgu v Ljubljani, z več prodajalnimi, mnogimi stanovanji in dobro ohranjena,

proda se pod jako ugodnimi pogoji.

Več o prodaji poizve se pri gospodu Josipu Prosenca, v Ljubljani, Slonove ulice št. 52. (46-3)

Najlepši i najveći ilustrirani hrvatski koledar Zvonimir za 1886

Sa 30 slika skoro i 2 bojad. slike na dar. razprodan.

Ciena 60 nvč., sa poštom 80 nvč., dobro vezan 80 nvč., sa poštom 1 for. (67-2)

Dobiva se v Ljubljani kod KLEINMAYR i BAMBERGA.

Akad. knjižara Hartmana (Kugli i Deutsch) Zagreb, Illica 4, Hotel k caru austrijskomu.

Samo Richterjev

PAIN-EXPELLER

z morskim mačkom.

je pristni in ta izdelek, kateri, kakor znano, neizrečeno hitro ozdravi trganje in revmatizem. To skušeno domače sredstvo, katero se je že večkrat za dobro skazalo, prodaja se po 70 kr. v skoro vseh lekarnah. Glavna zaloga: Lekarna pri Zlatem levu, Praga, Staro mesto. (613-5) * V Ljubljani: E. Birschtz, lekar. V Mariboru: J. W. König, lekar.

Odlikovan s pohvalo Njega Veličastva cesarja avstrijskega! (755-3)

Okrepjujoči, ozona bogati

gozdni duh v sobi se doseže le s razpršenjem lekarja Ghyllany-ja gozdnega bouqueta.

Pripravljen je iz svežih konifernih brstov in lepo dišečih gozdnih cvetov, razkuži in čisti zrak, oživlja sapne organe, ter bi ne smel manjkati v nobeni otroški, bolniški in sploh stanovanjski sobi. Ako se pridene kopalni vodi, gozdni bouquet s svojim okrepjujočimi in oživljuječimi kakovostmi dobrodejno upliva na živce in kožo, ravno tako se lahko prilije vsak dan vodi za umivanje. Zaradi trajnega svojega lepega duha je gozdni bouquet odličen za parfumiranje v sobi in izvrsten parfum za robce. 1 velika steklenica 1 gld., majbna 60 kr.

Glavna zaloga in tovarnica: G. Wettendorfer, Wien, Hernals. Zaloga v Ljubljani: G. Piccoli, lekar.

Prstni

zdravilni malaga-sekt

po analizi ces. kr. poskušnje postaje za vina v Kloster-ncuburgu

jako dobra, prava malaga,

jako dobro krepčilo za slabotne, bolne, okrevajoče, otroke itd., proti pomanjkanju krvi in slabemu želodcu izvrstno upliva. V 1/2 in 1/3 originalnih steklenicah pod postavno deponirano varstveno znamko

ŠPANSKE TRGOVINE Z VINOM VINADOR

DUNAJ HAMBURG

po originalnih cenah à gld. 2.50 in gld. 1.30.

Medicinska malaga, naravna, carte blanche 1/2 steklenice gld. 2.—, 1/3 steklenice gld. 1.10. Dalje razna fina inozemska vina v originalnih steklenicah in po originalnih cenah.

V Ljubljani: pri gospodih: Josip Svoboda, lekar, Wilh. Mayr, lekar, L. Weuzl, prodajalec delikates, Gustav Treo, prodajalec specerijskega blaga. V Kranji: pri gospodu Fran Dolenz, trgovec specerijskega blaga. V Luki: pri gospodu Jurij Deisinger, trgovec specerijskega blaga. Na Bledu na jezeru (zdravilišče): pri gospodu Oton Wölfling, prodajalec delikates. (77-1)

Nizozemsko-ameriško parniško društvo.

Koncesijonirano od c. kr. avstrijske vlade.

DIREKTNA vožnja vsak teden s poštanim parnikom I. razreda.

ROTTERDAM-NEW-YORK AMSTERDAM

Odhod v soboto. Najhitrejša vožnja. Najnižje cene. Izvrstna hrana.

I., II. in III. razred z vso potrebno opravo na ladiji.

Kaj več o prevažanju oseb in blaga pove ravnateljstvo v Rotterdamu in njega generalni agent J. G. WEISZ, spediter, I., Augustengasse, Dunaj. (716-5)

Dve pridni, delavni

služkinji

z dežele se vsprejmeta. Mesečna plača 5 gld., pozneje tudi več. — Tudi jeden

mizar za izdelovanje zabojev

dobi stalno delo. — Vpraša se v

(68-2) A. Mayer-jevi prodajalnici piya v steklenicah v Šiški.

Plučna bolezen, sušica itd. je ozdravljiva.

Sredstvo, ki se je za izvrstno pokazalo, se zastoni priporoča. — Vprašanja blagovoljno pod T. 2847 na Rudolf Mosse v Lipsiji (Leipzig). (74-2)

ne smel bi manjkati v nobeni bolniški in otroški sobi: on je desinfekcijsko sredstvo veličastnega pristnega duha po gozdu in prinaša v sobo ozonizovan kislec in je posebno priporočati pri otroških boleznih, za v sobah otročnic in pri epidemijah. — Ker ima Bittnerjev confirni sprit v sebi kot zdravilno znane balzamično-smolnate in eterično-oljnate snovi, priporoča se pri plučnih in vratnih boleznih, kakor tudi pri boleznih živčne sisteme. Bittner-jev confirni sprit se dobiva samo pri

Jul. Bittner-ji, lekarji v Reichenau, Sp. Av. in v spodaj navedenej zalogi.

Cena steklenici 80 kr., 6 steklenice velja 4 gld. Patentovani razpršilni aparat 1 gld. 80 kr. (535-5)

Zaloga za Kranjsko pri U. pl. Trnkoozy-ji, lekarji.

Pristen samo z varstveno znamko! Patentovani razpršilni aparat imenuje se: „Bittner, Reichenau, N.-Oe.“

Kri čistilni čaj.

Melbourne 1880. Odlikovan pri svetovnih razstavah. Sydney 1879.

Priznano za to, za kar se ponuja, in poleg tega z dovoljenjem c. kr. dvorne pisarne s sklepom z dne 7. decembra 1858 in pozneje z dne 28. marca 1861 s patentom Njega Veličastva cesarja pred ponarejanjem zavarovano, kar se še pri nobenem domačem zdravilu ni zgodilo. V tem slučaju gre za že dolgo časa slavnostni

kri čistilni čaj gosp. lekarja Wilhelm-a v Neunkirchen-u na juž. žel., Spod. Avst.,

kateri je po tisočih skušnjah s svojim antiartritidičnim in antirevmatičnim uplivom s čiščenjem krvi in sokov pri

trganji in revmatizmu

mного pripomogel k zdravju. Da se ozdravi nepravilno mešanje krvi, treba je nekaj časa rabiti kako zdravilo, prirodno vodo itd., in na podlagi te skušnje upeljalo se je zdravljenje v toplih in vodnih zdravilnicah itd. Ravno tako in sicer z izvrstnim vspehom, ne le samo gotovo, ampak bolje in koristeje, kakor vsako zdravljenje v toplinah ozdravi Wilhelm-ov kri čistilni čaj (če se dalje časa rabi kot spomladansko, poletno, jesensko in zimsko zdravilo) vse bolezi, ki izvirajo iz onesčiščenja krvi. Tako blaga se kaže ta tekočina za človeštvo, kakor so različne bolezi, ki izvirajo iz spridenja krvi. Zategadelj je, kjer okoliščine zaradi pomanjkanja časa ali pa sredstev ne dopuščajo obiskati kakih dvomljivih toplin, pri trganji po udih, pri vseh zastaranih, trajajočih boleznih (odprtih otroških nogah, vedno gnojnih ranah), izpuščajih, vsakovrstnih mozoljih, grintah, hudih in nevarnih oteklinah, Wilhelm-ov kri čistilni čaj jedino in bližno zdravilo za vsacega, ki si hoče utrditi in ohraniti zdravje in življenje.

Pitje čaja v obliki ovretka zdravilnih zelišč kaže se kot polagoma raztaplajoče in urin goneče sredstvo za notranjo rabo, s čemer cel organizem telesa nekako prešine in v posameznih delih ustanovi normalno odločitev (ako se je kje motila). Zaradi tega je kri čistilni čaj posebno dobro zdravilo pri boleznih na jetrih in vranici, nadalje pri zlati žili, zlatenici, zapiranju vode in slabem želodcu itd. Pa tudi bolezi sekundarne nature, kakor napenjanje, zabasjanje, polucija, moško slabost, ženski tok itd., škrofeljne itd. radikalno ozdravi kri čistilni čaj.

Da tako domače sredstvo, ki se tako zelo potrebuje, lahko zapelje k slepariji in ponarejanju, se lahko razume, tedaj je treba kri čistilni čaj dobivati naravnost od izvora, namreč od Frana Wilhelm-a, lekarja v Neunkirchen-u pri Dunaji, ali pa pri spodaj navedenih zalogah.

Naposled je še omeniti, da jeden zavitek zadosti za osem dnij in da je vsakemu zavitku dodan navod, kako rabiti, v raznih jezikih. Cena zavitku avst. velj. gld. 1.—

Brošura o zdravilnih vspehah zastoni in franko.

V Ljubljani: Peter Lassnik. V Postojini: Anton Leban, lekar. V Škofji Loki: Karol Fabiani, lekar. V Kranji: Karol Šavnik, lekar. V Kostanjevici: Alojzij Gatsch. V Metliki: Fr. Wacha, lekar. V Rudolfovem: Dom. Rizzoli, lekar. (744-4)

Vsak dan sveže

pustne krofe

se dobiva v

Ivan Förderl-ovi razkošni pekariji (Luxusbakerei)

v Lingovih ulicah. (6-7)

Največja zaloga šivalnih strojev.

JAN. JAX,

Ljubljana,

HOTEL EVROPA.

Na mesečne broke po 4 do 5 gld. (513-23)

Šestletno jamstvo.

Pouk brezplačno.

Zoper jetiko!

Radgostski

universalni čaj

in rožnovski maho-rastlinski celtički,

priporočajo se posebno za vse, tudi za zastarane bolezi na pljučah, za srčne, prsne in vratne bolečine, posebno za sušico, želodčno slabost, za splošno slabost čutnic in začenjajočo se pljučnico!

Veliko število priznanskih pisem razpolagajo se v prepričanje.

G. lekarnarju J. Seichertu v kopelji Rožnovi.

Izvolite mi zopet s poštanim povzetjem poslati 10 škatlic svojih izkušnih „rožnovskih maho-rastlinskih celtičkov“, kajti ti celtički mojej soprogi izvrstno blažijo kašelj, kateri jo uže od zime počenš hudo nadleguje. Proti tej bolezni zdaj ne pomorajo nobena zdravila — osobito ne mogo rabiti nobedni opijati. Zatorej potrebujem večje zaloge, ker mi je prva pošiljatev Vaša uže skoraj pošla.

Z vsem spoštovanjem se priporoča Med in kir. dr. J. Matousek, mestni zdravnik.

V Ustji, dne 5. septembra 1876.

Vaše blagorodje!

Prosim, da mi s povzetjem blagovoljno pošljete 2 zavitka svojega „radgostskega univerzalnega čaja“ — njega dobremu učinku se ima moja žena zahvaliti, da se jej je stara bolezen zdajno zboljšala.

Spoštovanjem

Janez pl. Szabo.

V Smolniku (na Ogerskem, Cipski komitat), dne 25. aprila 1878.

G. lekarnarju J. Seichertu v kopelji Rožnovi.

Po zelo težavnih marših v Turčiji sem si nabavil hudo pljučnico. No, denes se usojam za pri ženca 2 god. ujudno prositi Vas, da mi pošljete svojih slavnih rožnovskih maho-rastlinskih celtičkov ter radgostskega univerzalnega čaja.

Sé srčnim pozdravom se beležim

J. Novotny,

car. ruski kapelnik, zdaj na odpustu v Dušniku pri Rovdnici (Češka). 5

Od tega po zdravniškeje razložbi in predpisih pripravljeni čaj, velja za 14dnevno rabo pripravljeni paket z nakazom o rabi 1 gld. av. v. Jedna originalna škatlja Rožnovskih maho-rastlinskih celtičkov 50 kr. Za kolek in zavijanje pa 10 kr. posebe.

Radgostski universalni čaj in Rožnovski maho-rastlinski celtički dobivajo se vedno le v lekarni J. Seichertu v Rožnovi na Moravskem, in razpošiljajo se naročila na vse strani proti poštenu povzetju.

Da je pa p. n. občinstvu bolj priročno, imajo tudi zaloge sedeči lekarji: W. Mayr v Ljubljani, W. König v Mariboru, S. Mittelbach in J. Cejbeč v Zagrebu, Barmherzige Brüder in A. Nedved v Gradcu, A. Marek in J. Kupferschmid v Celju, O. Russheim v Lipnici, Carl Grabacher v Murau, J. Illing v Rottemanu, W. Thurnwald v Coloycu.

Zaloge

napravile se bodo v vseh lekarnah in večjih prodajalnicah materialnega blaga.

Doktor Horstova jedino prava voda za oči, prirejena natanko po starem rodbinskem receptu tega svetovno slavnega zdravnika za oči, pripravna je za okrepjenje in vzdržanje vida v vsaki starosti; v kratkem ozdravi, ne da bi bolnika motila v njegovem poklicu, frišni ali stari prisad na oči, pege na rožnici in kašo ter odpravi sitno solzonje.

Izvirna steklenica z navodom za rabo velja 70 kr., za kolek in zavoj 10 kr. več.

Prava se dobi samo naravnost iz lekarn v kopelji Rožnovi.

Rožnovski cvet za živce, hitro in trajno ozdravlja putiko, trganje po udih in vsake vrste slabost v živcih in kitah, Izvirna sklenica 70 kr. av. v., za kolek in zavoj 10 kr. več. Pravi se dobi samo naravnost iz lekarn v Rožnavi (Moravska). (19-5)

